

ဓမ္မဒါန ကုသိုလ်ရှင်

“ချစ်စရာမို့ ချစ်ပါတယ်” ဆိုပြီး ချစ်သွားတော့မှာပဲပေါ့။

အယောနိသောမနသိကာရ ဆိုတာကတော့ မြင်ကြားတွေ့သိရတဲ့ အာရုံကို မှားမှားယွင်းယွင်း နှလုံးသွင်းမှု ပါပဲ။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမလို့ နှလုံးသွင်းတာ၊ မြဲတယ်၊ ကောင်းတယ်၊ ပိုင်တယ် လို့ နှလုံးသွင်းတာဟာ မှားယွင်းတဲ့ နှလုံးသွင်းမှုပါ။

အချစ်မီး တောက်လောင်ခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို သိပြီဆိုရင် အချစ်မီး ငြိမ်းအေးခြင်းရဲ့ အကြောင်းလည်း သိလောက်ပါပြီ။ အသုဘနိမိတ်နဲ့ ယောနိသောမနသိကာရဟာ မဖြစ်ပေါ်သေးတဲ့ အချစ်မီး မဖြစ်ပေါ်ဖို့ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသား အချစ်မီး ငြိမ်းအေးဖို့အတွက် အကြောင်းတရား နှစ်ပါးပါပဲ။

မြင်ကြားတွေ့သိရတဲ့အာရုံရဲ့ မတင့်တယ်တဲ့ သဘော (အသုဘသဘော)ကို ထွင်းဖောက်ဆင်ခြင်နိုင်မယ်ဆိုရင် အချစ်မီးရဲ့ လောင်မြိုက်မှုကို ခံရမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ များများ မဆင်ခြင်နိုင်ရင်နေပါ။ “သူ လေလည်ရင်(သူ့ . . . ရင်) နံမှာပဲ” ဆိုတာလေး တစ်ခုတည်း

ကို မကြာခဏ ဆင်ခြင်မယ်ဆိုရင်ပဲ အသုဘသဘော ပေါ်
လောကြီး ပေါ်လာပါလိမ့်မယ်။ အသုဘဆိုတဲ့ အပြစ်မြင်မှ
တော့ အချစ်ဝင်နိုင်ပါဦးတော့မလား။ အပြစ်မမြင်လို့
အချစ်ဝင်တာပါ။ အပြစ်မြင်ရင် အချစ်မဝင်နိုင်တော့ပါ
ဘူး။

မြင်ကြားတွေ့သိရတဲ့ အာရုံရဲ့ တကယ့်အရှိ
သဘောကို မှန်မှန်ကန်ကန် နှလုံးသွင်းခြင်းဆိုတဲ့ ယောနိ
သော မနသိကာရ ဖြစ်ဖို့အတွက်ကတော့ သတိပဋ္ဌာန်
တရား ပွားများအားထုတ်ရမှာပါ။ အချစ်မီးဆိုတာ ထိုင်
ချိန်မှာသာ တောက်လောက်နေတာ မဟုတ်တဲ့အတွက်
အချစ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အချိန်တိုင်း ဘယ်နေရာပဲရောက်
နေ ရောက်နေ၊ ဘာအလုပ်ပဲ လုပ်နေ လုပ်နေ တောက်
လောင်လာတဲ့ အချစ်မီးကို သတိပဋ္ဌာန်ရေစင်နဲ့ သွန်းဖျန်း
ငြိမ်းသတ်ရပါမယ်။

မြင်-မြင်တယ်၊ ကြား-ကြားတယ်လို့ ရှုမှတ်မယ်၊
ချစ်-ချစ်တယ်၊ စွဲ-စွဲတယ်၊ ငြိ-ငြိတယ်၊ ကြွေ-ကြွေတယ်လို့
ရှုမှတ်မယ်ဆိုရင် အာရုံအပေါ် မှန်မှန်ကန်ကန်နှလုံးသွင်းမှု

ယောနိသော မနသိကာရ ဖြစ်ပါတယ်။ သတိ၊ သမာဓိ၊ ဉာဏ်၊ အားကောင်းရင် အားကောင်းသလို အာရုံနဲ့ စိတ်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်သီးခြားသဘော၊ ဖြစ်ပျက်၊ မမြဲ၊ မကောင်း၊ မပိုင် ဆိုတဲ့ အများဆိုင်သဘောတွေကို သိမြင်လာပါလိမ့်မယ်။

သတိပဋ္ဌာန်ရေစင် သွန်းဖျန်းခံရတဲ့ အာရုံနဲ့ စိတ် မှာ . . . ရာဂမီး၊ အချစ်မီး တောက်လောင်လာနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ပါဘူး။ ပူလောင်တဲ့မီးကို ကြားခံစက် ခလုတ်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ အအေးဓာတ် ဖန်တီးပြီး ရေခဲ သေတ္တာတို့၊ လေအေးပေးစက်တို့ ပြုလုပ်ကြသလို ပူလောင် တဲ့ ရာဂမီး၊ အချစ်မီးကိုလည်း သမထ၊ ဝိပဿနာဆိုတဲ့ ကြားခံ ဘာဝနာခလုတ် အကူအညီနဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ဓာတ် ဖန်တီးပြီး မဂ်ဖိုလ်တို့၊ နိဗ္ဗာန်တို့ ရယူနိုင်ပါတယ်။

ရာဂအချစ် အပူဓာတ်ကို ဓမ္မအနှစ် အအေး ဓာတ်အဖြစ် အသွင်ပြောင်း ထုတ်လုပ်နိုင်တာဟာ သတိ ပဋ္ဌာန်စက်ခလုတ်ပါပဲ။

“သစ်ပင်မှာ အမြစ်၊ လူမှာအချစ်” လို့ပြောလေ့ရှိ ကြပါတယ်။ သစ်ပင်တစ်ပင်ဟာ အမြစ်ရှင်သန် ခိုင်မြဲနေ

သမျှ မြေကြီးထဲက ရုန်းထွက်လို့မရသလို လူဟာလည်း အချစ်ရှင်သန်ခိုင်မြဲနေသမျှ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေတဲ့ သံသရာထဲက ဘယ်တော့မှ ရုန်းထွက်လွတ်မြောက်ခွင့် ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တစ်လောကလုံးရဲ့ အနှိုင်းမဲ့ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရာဂမီး၊ အချစ်မီးဟာ အနှိုင်းမဲ့မီး ဖြစ်တယ်လို့ “နတ္ထိ ရာဂသမော အဂ္ဂိ” ဆိုတဲ့ စကားတော်နဲ့ ဟောကြားညွှန်ပြထားတာမို့ လူသားတိုင်း လူသားတိုင်း ရာဂမီး၊ အချစ်မီးဆိုတဲ့ အနှိုင်းမဲ့မီးကို အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေး အောင် ငြိမ်းသတ်နိုင်ကြပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်း လိုက်ပါတယ်။ ။

■ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။
[အပ္ပမာဒမဂ္ဂဇင်း၊ မေလ၊ ၂၀၀၀]

အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ်

အရှင်ဘုရား . . .

နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့ နာတော်မူပါဘုရား၊ တပည့်
တော်မဟာ သစ္စာမဲ့တဲ့ လင်ယောက်ျားကြောင့် အကြီး
အကျယ် စိတ်သောကရောက်နေရပါတယ်ဘုရား၊ စိတ်ချမ်း
သာအောင် တရားဓမ္မနဲ့ ဘယ်လိုနှလုံးသွင်းပြီး ဘယ်လို
ဖြေသိမ့်ရမယ်ဆိုတာ သနားကရုဏာ ရှေ့ထားပြီး မိန့်ကြား
ပေးတော်မူပါဘုရား။

မမိုးသက်လှိုင်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်။

မမိုးသက်လှိုင်ရေ . . .

မမိုးသက်လှိုင်ရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်

..... အနှိုင်းမဲ့မီး

ဆိုရင်ပဲ အခုတလော နာမည်ကြီးနေတဲ့ နိုင်ငံကျော် မင်း
သမီးတစ်ဦးရဲ့ အိမ်ထောင်လမ်းခွဲသတင်းကို ချက်ချင်း
သတိရလိုက်မိပါတယ်။ ‘တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ကို
ရယူဖို့ မကြိုးစားတော့ဘဲ ပရိသတ်ရဲ့ အချစ်ကို ထာဝရ
ရယူနိုင်ဖို့ပဲ ကြိုးစားသွားပါတော့မယ်’ လို့လည်း အင်တာ
ဗျူးတစ်ခုမှာ သူမက ရင်ဖွင့်ထားသေးတယ်လေ။

ဟုတ်ပါတယ်။ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ဆို
တာက တဏှာဓာတ်တွေ လွှမ်းခြုံနေပြီး ပရိသတ်ရဲ့ အချစ်
ကတော့ မေတ္တာဓာတ်တွေ မွမ်းထုံနေပါတယ်။ တဏှာချစ်
ကို တောင့်တရင် တောင့်တနေချိန်မှာလည်း တဏှာစိတ်နဲ့
ပူလောင်ရသလို ရရှိလာချိန်မှာလည်း သံယောဇဉ် မီးတွေ
နဲ့ ကျွမ်းမြိုက်ရပါတယ်။ မေတ္တာချစ်ကို မျှော်လင့်ရင်တော့
မျှော်လင့်နေချိန်မှာလည်း မေတ္တာစိတ်နဲ့ အေးမြရသလို
ရရှိလာချိန်မှာလည်း မေတ္တာရောင်ပြန်တွေနဲ့ ချမ်းမြေ့ရပါ
တယ်။ (တဏှာချစ်နဲ့တော့ စိတ်နှလုံး အပူလောင် မခံချင်
ပါနဲ့တော့ ရွှေမင်းသမီးရေ။)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့ အခြေခံအကျဆုံး ယုံကြည်

ချက်ကတော့ ကံနဲ့ကံရဲ့ အကျိုးတရားပါပဲ။

‘ကောင်းတာ လုပ်ခဲ့ရင် ကောင်းကျိုးရမယ်၊ မကောင်းတာ လုပ်ခဲ့ရင် မကောင်းကျိုးရမယ်၊ အချို့စေ့စိုက်ခဲ့ရင် အချို့ပင်ပေါက်ပြီး အချို့သီး စားရမယ်၊ အခါးစေ့စိုက်ခဲ့ရင် အခါးပင် ပေါက်ပြီး အခါးသီးစားရမယ်၊ ကိုယ်စိုက်တဲ့ မျိုးစေ့နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့အပင် ပေါက်ပြီး အဲဒီအပင်နဲ့ လိုက်ဖက်တဲ့ အသီးကိုပဲ ကိုယ်စားရမယ်၊ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အကျိုးတရားကို ကိုယ်ပဲ ခံစားရမယ်၊ အလုပ်ဆိုတာ ကံ၊ ကံဆိုတာ အလုပ်၊ ကိုယ့်ကံက ကိုယ့်ဘဝကို စီမံတယ်၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ဖန်ဆင်းရှင်ဟာ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ကံတရား’

အဲဒီလို နားလည်လက်ခံ ယုံကြည်ထားကြပါတယ်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အကျိုးပေးမကောင်းတာဟာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ မကောင်းကံတွေ အတိတ်က ပြုလုပ်ခဲ့ဖူးလို့ပါ။ သူတစ်ပါးရဲ့ ချစ်ခြင်းကို ခွဲခဲ့တဲ့သူ၊ သူတစ်ပါးအိမ်ထောင်

ကို ပြိုကွဲစေခဲ့တဲ့သူဟာ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ အကျိုးပေးမကောင်းနိုင်ပါဘူး။

သမီးရည်းစားချစ်၊ လင်မယားချစ်တွေကို ပြိုခဲ့မှ အချစ်ကံမကောင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မေတ္တာချစ်၊ သံယောဇဉ်ချစ်နဲ့ ချစ်ကြသူ မည်သူ့ကိုမဆို တကွဲတပြားစီ ဝေးလွင့်သွားအောင်လုပ်ရင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ ‘ဆုံနိုင်ခွင့်’ မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်ပြီး ‘လွမ်းဆွတ်ခွင့်’ ‘တမ်းတခွင့်’ တွေသာ ရှင်သန်ကြီးထွားလာနိုင်ပါတယ်။

အောက်ထစ်ဆုံး ငှက်ကလေး၊ ငါးကလေးတွေ၊ ကြောင်ကလေး၊ ခွေးကလေးတွေကို သူတို့မိသားစု၊ သူတို့အသိုက်အမြိုကနေ ခွဲခွာနှုတ်ယူပြီး မွေးမြူသိမ်းပိုက်ထားခဲ့ရင်တောင် အဲဒီအကုသိုလ်ကံက သူ့အကျိုးပေးတဲ့ဘဝမှာ ကာယကံရှင်ကို အချစ်ကံခေသူ၊ အလွမ်းကံဝေသူဖြစ်အောင် စွမ်းဆောင်ဖန်တီးနိုင်ပါတယ်။

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကို အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်စေတဲ့ ကြောက်စရာအကောင်းဆုံးကံကတော့

‘ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံ’ ပါပဲ။ ‘ကာမဂုဏ်ကိစ္စမှာ မှားမှား
ယွင်းယွင်း ပြုကျင့်တဲ့ကံ’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့
ကာမပိုင် မဟုတ်သူတွေနဲ့ ကာမကိစ္စ ဖောက်ပြန်ရင် ‘ကာ-
မေသုမိစ္ဆာစာရကံ’ ထိုက်ပါတယ်။ သူတစ်ပါး သားမယားနဲ့
ဖောက်ပြန်ရင်တော့ ‘ပရဒါရကံ’ ထိုက်တယ်လို့လည်း ခေါ်
ပါတယ်။

အတိတ်ဘဝတွေက ကာမကိစ္စ ဖောက်ပြန်ခဲ့တဲ့
သူဟာ ကာမကိစ္စ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းပါဝင်တဲ့ အချစ်ရေး၊
အိမ်ထောင်ရေးတွေမှာ ကံဆိုးတတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ အိမ်
ထောင်ဖက်က ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာကင်းမဲ့တာဟာ ကိုယ့်ရဲ့
အတိတ်က ‘သစ္စာမဲ့ကံ’ က ကိုယ့်ကို အကျိုးပေးတာပါပဲ။

ကိုယ့်ရဲ့နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ခံနေတဲ့ကျွန်းဟာ
ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ကျွန်းပါ။
ဘယ်သူမပြု မိမိမှုပေါ့နော်။ ‘နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ ကျွန်းခံ
နေတယ်’ လို့ ဟစ်အော်ကြွေးကြော်နေတာဟာ ‘အတိတ်
ဘဝတွေက အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေမှာ သစ္စာယွင်း
ပျက်ခဲ့ပါတယ်၊ ကိုယ်ကျင့်ဖောက်ပြန်ခဲ့ပါတယ်’ လို့ ထုတ်

ဖော်ဝန်ခံနေတာပါပဲ။

ကံတရားရဲ့ သဘာဝကို အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်ပြီး စဉ်းစားဆင်ခြင်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ခင်ပွန်းရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုအပေါ် မမိုးသက်လှိုင်အနေနဲ့ အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ ခွင့်လွှတ်ဖြေသိမ့်နိုင်မယ် ထင်ပါရဲ့။

ဒါပေမဲ့ ခွင့်လွှတ်ဖြေသိမ့်နေရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး မမိုးသက်လှိုင်ရေ ။ ကိုယ်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အဆိုးလောကဓံထဲကနေ အနှစ်သာရ တစ်ခုခုတော့ ထုတ်ယူနိုင်အောင် ကြိုးစားရပါဦးမယ်။ အရှုံးထဲက အမြတ်ထွက်အောင် လုပ်ရပါဦးမယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တုန်းက သာဝတ္ထိမြို့မှာ သိပ်ချောသိပ်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အတိတ်ကံအကြောင်းတရားကြောင့် သူမရဲ့ ခင်ပွန်းသည်က သူမကို လုံးဝမချစ်ပါဘူး။ တခြား အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ မျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး လူမှုရေးဖောက်ပြန်နေပါတယ်။

ကိုယ့်ကို မချစ်လို့ ကိုယ့်အပေါ် သစ္စာမဲ့လို့ဆိုပြီး

သူမက စိတ်လည်း မညစ်ပါဘူး။ စိတ်လည်း မဆိုးပါဘူး။
'လင်က မချစ်တော့ လင်နဲ့ အချိန်ဖြုန်းစရာ မလိုတော့ဘူး
ပေါ့' လို့ နှလုံးသွင်းပြီး အချိန်ရှိသမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကိုပဲ စိတ်အားထည့် ပြုလုပ်နေလိုက်
ပါတယ်။

အထူးသဖြင့် အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလ္လာန် အဂ္ဂသာဝကမထေရ်ကြီးနှစ်ပါးကို အိမ်မှာ
နေစဉ် ဆွမ်းပင့်လှူပြီး တရားနာယူပါတယ်။ တရားနာ
လိုက်၊ တရားအားထုတ်လိုက်နဲ့ ကြိုးစားလိုက်တာ သိပ်
မကြာခင်မှာပဲ သောတာပန် အရိယာမလေး ဖြစ်သွားခဲ့ပါ
တယ်။ 'လင်က မပေါင်းချင်မှတော့ အိမ်မှာနေလည်း အပို
ပဲ' ဆိုပြီး ရဟန်းပြုလိုက်တာ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ ရဟန္တာ
အရှင်မလေး ဖြစ်သွားပြန်ပါတယ်။

တကယ်လို့သာ သူမရဲ့ခင်ပွန်းက သူမကို သိပ်
ချစ်၊ သိပ်ကြင်နာနေမယ်ဆိုရင် အခုလို တရားအရသာ
ခံစားခွင့်ရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ယောက်ျားအရသာနဲ့ နိဗ္ဗာန်
အရသာ ဘယ်လိုမှ နှိုင်းယှဉ်လို့မရအောင် ကွာခြားလွန်းလှ

ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်အရသာကို အဆင့်အမြင့်ဆုံး ခံစားခွင့်ရ
နေမှတော့ ယောက်ျားအရသာ ဆုံးရှုံးခဲ့တာကို နှမြော
တမ်းတနေစရာ လိုပါဦးမလား။ တကယ်ဆို ကိုယ့်အပေါ်
မကြင်နာတဲ့ ခင်ပွန်းသည်ကို ကျေးဇူးတင်စရာတောင်
ကောင်းပါသေးတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ပဲ ဘဝတစ်ခုမှာ ဗြဟ္မဒတ်မင်း
သားနဲ့ အသိတာဘူမင်းသမီးဆိုပြီး တော်ဝင်ဇနီးမောင်နှံ
ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဖခင်ဘုရင်ကြီးက အာဏာလုမှာ စိုးရိမ်
ပြီး တိုင်းပြည်က နှင်ထုတ်လိုက်လို့ သူတို့နှစ်ဦး ဘုရား
အလောင်းတော်ရသေ့ သီတင်းသုံးရာ ဟိမဝန္တာတောထဲ
မှာ နေထိုင်ခဲ့ကြရပါတယ်။

တစ်နေ့တော့ သိပ်ချောသိပ်လှတဲ့ ကိန္နရီမလေး
တစ်ဦးကို သစ်ခက်တဲနန်းအနီးမှာ မမျှော်လင့်ဘဲ မြင်တွေ့
လိုက်ရပါတယ်။ ကိန္နရီမလေးကို မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိသွားတဲ့
မင်းသားဟာ ‘မိဖုရားမြှောက်မယ်’ ဆိုတဲ့ အကြံအစည်နဲ့
ကိန္နရီမလေးနောက် တကောက်ကောက် ပြေးလိုက်ပါတော့
တယ်။

မင်းသားရဲ့သစ္စာဖောက်မှုကို မြင်ရတဲ့ မင်းသမီးလည်း မင်းသားအပေါ် သံယောဇဉ်ပြတ်ပြီး ဘုရားလောင်းရသေ့ထံမှာ ကမ္မဋ္ဌာန်း သင်ယူအားထုတ်လိုက်တဲ့အတွက် တစ်ခဏချင်းအတွင်းမှာပဲ ဈာန်အဘိညာဉ်တွေ ရရှိသွားပါတယ်။

တောကျွမ်းတဲ့ ကိန္နရီမလေးနဲ့ ခြေရာပြတ်ပြီး လက်လျှော့ပြန်လာတဲ့ မင်းသားကို ကောင်းကင်ပေါ်ကနေ နှုတ်ဆက်စကားပြောကြားပြီး ဝေးရာကို ပြေးခွာထွက်သွားပါတော့တယ်။ မင်းသမီးရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားက

‘တစ်ချိန်က ‘မောင်’ လို့ အမြတ်တနိုးခေါ်ခဲ့ရတဲ့ မင်းသားရေ၊ ရှင့်ရဲ့ သစ္စာမဲ့မှုကြောင့် ကျွန်မ ဈာန်ချမ်းသာရခဲ့ပါပြီ။ တကယ်တော့ ကျွန်မရဲ့ ဈာန်ချမ်းသာဟာ ရှင်ပေးတဲ့ချမ်းသာပါ။ ဒီအတွက် ရှင့်ကို ကျွန်မ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်’

‘ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်က ရှင့်အပေါ်ထားရှိခဲ့တဲ့ကျွန်မရဲ့ အချစ်တွေ၊ ကျွန်မရဲ့ သံယောဇဉ်တွေကတော့ ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသားကနေ ပြုတ်ကျသွားခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်မရင်ထဲမှာ ရှင်

မရှိတော့ပါဘူး။ လွန်အပြတ်ခံရတဲ့ ဆင်စွယ် ပြန်မဆက် နိုင်တော့သလို ရှင်နဲ့ကျွန်မကြားမှာရှိတဲ့ နောင်ကြီးတွေကို လည်း ပြန်ဆက်လို့ မရနိုင်တော့ပါဘူး။ တစ်စစီ ကျိုးပဲ့ ကြွေမွှဲခဲ့ပါပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင့်ကို ကျွန်မ နောက်ဆုံးနှုတ် ဆက်ခဲ့ပါတယ်’

အသိတာဘူမင်းသမီးရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားကို ကြည့်ရင် သူမရဲ့ ရင်ထဲမှာ သောကဆူးငြောင့် မကျန်ရစ်ခဲ့ ဘူး၊ သူမရဲ့ စိတ်အစဉ်ဟာ ပူလောင်ခြင်းမရှိ၊ ပကတိအေး ချမ်းနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ သာသနာပကာလမို့ သာ စျာန်ချမ်းသာနဲ့ပဲ ငြိမ်းအေးမှုရယူခဲ့ရတာပါ။

ဒီလောက်ဆိုရင် မမိုးသက်လှိုင်အနေနဲ့ ဘာလုပ် သင့်တယ်ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီနော်။ ဝတ္ထုတွေ၊ ရုပ်ရှင် တွေထဲကလို ‘နောက်ဆုံးထွက်သက်အထိ ရူးသွပ်စွာ ချစ် နေမှာပါမောင်’ လို့လည်း စိတ်ကူးမယဉ်ပါနဲ့၊ သီချင်းတွေ ထဲကလို ‘ရက်စက်တတ်တဲ့မင်းရဲ့အနားမှာ ရက်စက်မှုတွေ ခံယူချင်တယ်’ လို့လည်း တမ်းတမနေပါနဲ့။ လက်တွေ့ဘဝ မှာ စိတ်ချမ်းသာဖို့နဲ့ ဖြစ်နိုင်ရင် ဘဝလွတ်မြောက်မှုရဖို့

အတွက်သာ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါ။

ရှေးသူတော်ကောင်းတွေထုံး နှလုံးမူပြီး တရားနဲ့ မွေ့ပျော်ပါ။ တရားများများနာ၊ တရားစာအုပ်များများ ဖတ်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများများပြု၊ တရားများများ အား ထုတ်ပေါ့။ နှာသီးဝ လေထိရာအရပ် သတိကပ်ပြီး လေဝင် ရင် 'ဝင်တယ်'၊ လေထွက်ရင် 'ထွက်တယ်' လို့ ရှုမှတ်ရတဲ့ အလုပ်ကတော့ သီးခြားထိုင်ရင်းနဲ့ရော၊ သွားရင်းလာရင်း ရော လုပ်လို့ လွယ်ကူပါတယ်။ စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်ကြည့်ရင် စိတ်တွေ အထူးအေးချမ်းလာမှာပါ။

သောကမှန်သမျှ ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ ချစ်စရာတစ်ခုရှိရင် သောကတစ်ခုရှိမယ်၊ ချစ်စရာ ဆယ်ခု ရှိရင် သောကဆယ်ခုရှိမယ်၊ ချစ်စရာ အများကြီးရှိရင် တော့ သောက အများကြီးရှိမယ်ပေါ့။ သောကငြိမ်းချင်ရင် ချစ်စရာတွေကို လျှော့ပစ်နိုင်ရမယ်လေ။ ချစ်ရမယ့်သူ၊ ချစ်ရမယ့်အရာ နည်းပါးသွားလေ၊ သောကမီးလည်း ချုပ် ငြိမ်းသွားလေပါပဲ။

ချစ်ရသူရဲ့ စိမ်းကားရက်စက်မှု၊ မြတ်နိုးရသူရဲ့

သစ္စာကင်းမဲ့မှုဟာ စိတ်ထားတတ်သူအတွက်တော့ တန်ဖိုး
မဖြတ်နိုင်တဲ့ ဘဝလွတ်မြောက်မှု ဆုလာဘ်ကြီးပါပဲ။
အသုံးချတတ်သူ တစ်ယောက်အတွက် အချစ်ကံခေတာ
ဟာ အနှစ်ကျန်စေဖို့ပါပဲ လို့ ။

■ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ။

[အင်တာဗျူးဂျာနယ်၊ ဇွန်၊ ၂၇၊ ၂၀၀၁]

